

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas**

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Martinus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

et religioni nostre aduersum. ¶ De libris *Sachabaeorum* quos dicit facere p[ro]p[ter] f[aci]da
delib[er]a sed non esse in canone. et hoc inq[ui]s falsum est. quia em[er]it apud heb[raeos] in
canone no[n] fuerint. t[ame]n ecclesia recepit eos in canone ut p[ro]p[ter] d[omi]ni p[ro]p[ri]e Augusti lib[er]
de ciuitate dei testat[ur] lib[er] 8. et sanctus I[er]osolimitanus in suis decretis p[ro]stitutione[m] inicit qua[m]
ecclesia lib[er]os illos in canone recepit. Quod in suo p[ro]posito persistere uult reuerens
pater allegata p[er] me no[n] facere ad p[ro]positu[m] que t[ame]n de directo e[st] p[ro]stant. P[ri]mo est
q[uo]d dicit auctoritates illas respicere celu[m] uel infernu[m] no[n] inuat. q[uo]d de directo facit
mentionem de statu merendi et demerendi. et hunc statum diffiniunt morte termina
tari. Contra reuerens pater nullo sancto doctore inuicis audeat ania[m] a corpore
essentia terminu[m] merendi progare. et merita purgatorij in celo remunerari.
et apostolica clamat sententia solu[m] remunerari opa que ho[m]o in corpore gessit. quare
dicta in resolutione sua p[ro]pendi sed tanq[ua]m insufficientia acceptare non potuit. ut
illas contrarietas prius aperiat.

¶ Martinus.

¶ P[ri]mo q[uo]d egr[eg]o d[omi]n[u]s dicit non ideo aliquid negandu[m] esse de scriptura. q[uo]d p[ro]p[ter]
naces p[ro]uici no[n] possint. optie et uerissime dicit. sed loquit[ur] ego de his p[ro]p[ri]a
qui nos n[ost]ra auctoritate et p[ro]p[ri]o saculo p[ro]ferre possunt. Euidens em[er]it est lib[er]u[m]
Sachabaeorum ad uetus testa[m]ent[u]m q[ui] g[ra]t[us] sanctus Hiero[nimus] cano[n]iceb[er]e p[ro]scripserit et
eos solos lib[er]os ualere in p[ro]uisione qui de canone sunt definitur sitq[ue] in hac sua
sententia recepit. facile uero telo uerberabimur nisi fidelib[us] p[ro]suadeamus.

¶ Sec[un]do p[ro]bat lib[er]u[m] Sachabaeorum esse receptu[m] in canone. p[ro]p[ter] ad equiuocatione[m]. et
facile p[ro]c[on]dabimur Scio q[uo]d ecclesia recepit hunc lib[er]u[m] et hoc dicit. sed non potest
ecclesia plus tribuere auctoritate[m] aut firmitatis lib[er]o q[uo]m p[ro]p[ter] seipsum habeat sicut
et cetero[rum] patru[m] opuscula a p[ro]p[ri]a et recepit. sed non ideo p[ro]p[ri]a mat[er] aut meliora
reddidit. transeo ergo ista que in multis dicunt canon et canon.

¶ Tertio dicit auctoritates inductas directe facere mentionem de statu merendi
et eundem morte terminari. si ideo sicut prius q[uo]d nihil de purgatorio meminerit.
sed t[ame]n de celo et inferno. ideo mo[r]t[is] ad celu[m] no[n] meret mo[r]t[is] ad infernu[m] non
meretur. et sic terminat utriusq[ue] status merendi. auoquin possit eundem aucto[r]
ritatibus euidentissime p[ro]bati purgatorium.

¶ Quarto dicit me nullo auctore in illis et progare tim merendi I[er]e[m]ia purg
gatorij remunerata asserere. fateor. hoc em[er]it feci ut disputare et audire meliora q[uo]m
ego nouerim. Ego em[er]it nihil de purgatorio noui nisi anias sibi pati iuuandas
opio[rum] et o[mn]ib[us] uitis. p[ro]p[ter] h[ab]uisse doceri si que plura de ipso possunt tradi.
Quare ap[osto]lus p[ro]p[ter] me induct[us] q[uo]d solu[m] opa in corpore gesta remunerent relative
ad purgata accept[us] est a d[omi]no d[omi]no. quomodo tam dicit no[n] posse accipi. sed solu[m] ad celu[m]
uel infernu[m]. ista relatio si obseruet p[ro]p[ter] q[uo]d no[n] pugnet d[omi]n[u]s me aut demerabit purgas

¶ Nona Julij Eccius.

¶ P[ri]mo cu[m] d[omi]n[u]s p[ro]p[ter] dicit auctoritates inductas no[n] intelligi de purgatorio placet
q[uo]d ad hoc q[uo]d meritu[m] solu[m] in hac uita q[uo]d purgato[r]iu[m] excludit in hac uita. Deinde
certu[m] est Augusti in Enchiridion[is] loqui etia[m] de purgatorio q[uo]d ibide[m] p[ro]bat anias suis
fragilis uisio[rum] releuari. Et Hiero[nimus] increpat eos qui putant anias exuras me
teri. qui purgato[r]iu[m] asserit Estate uita. Quod uero dicit p[ro]p[ter] p[ro]p[ri]a esse disputa
tionem. q[ui]s no[n] h[ab]et de ea magna[m] fiducia. in f[ro]i plurimu[m]. cu[m] tam post annu[m] illam
uitaluerit et magno titulo disputatione[m] inscripserit h[ic] nouos et ueteres erro
res. siam quoq[ue] rec[er]to[rum] theologo[rum] nec stulto uisibilem affirmat. ac p[ro]p[ter] p[ro]p[ri]a
eos theologos n[on] cupat. q[uo]d uero diuina[m] cano[n]is equo[ca]tio[n]em. no[n] patior. q[ui]s
Augusti in illo li. 18. de ciuitate dei. eundem tim maxie in p[ro]p[ri]o aduersario no[n] potuit
equiuocare. dicendo q[uo]d no[n] fuerit in canone apud heb[raeos]. sed apud ecclesiam.
Deinde exploratu[m] est. cu[m] plura essent Euagelia scripta auctoritate ecclesie quat[er]
suor[um] in cano[n]e recepta. et sic lib[er]os Sachabaeorum receptos testatur p[ro]p[ri]a. tam[en] ab
ecclesia iure diuino uoluntate[m] annotant disto[n]das. Sed melius ad rem.